

Glede sklopa št. 1 tožeča stranka trdi, da je tožena stranka kršila načeli enakega obravnavanja in dobrega upravljanja, saj ni upoštevala izločitvenih meril iz členov 93(1) in 94 Finančne uredbe v primeru enega od članov uspešnega konzorcija, ki ni spoštoval svojih pogodbenih obveznosti do tožeče stranke. Tožeča stranka dalje trdi, da je bila uspešnemu ponudniku nezakonito dovoljena uporaba sredstev družb s sedežem v državah, ki niso članice Svetovne trgovinske organizacije (STO) oziroma niso podpisnice Sporazuma o vladnih naročilih (Government Procurement Agreement, GPA), in da je ta praksa nedopustna.

Glede sklopa št. 2 tožeča stranka trdi, da tožena stranka ne bi smela dovoliti ponudnikom s podjetniki v državah, ki niso vključene v STO/GPA, da se udeležijo postopkov oddaje javnih naročil; če to vseeno dovoli, tožeča stranka trdi, da bi morala to početi pregledno in nediskriminatorno, tako da bi pojasnila merila, ki bi jih uporabila za izločitev nekaterih družb in za sprejemanje drugih. Po mnenju tožeče stranke je tožena stranka tako uporabila posebej diskriminatoren pristop, saj ni opisala meril, ki jih je uporabila za izbiro ponudnikov. Poleg tega trdi, da tožena stranka ni upoštevala izločitvenih meril iz členov 93(1) in 94 Finančne uredbe, iz členov 133a in 134 pravil za izvajanje, ter iz člena 45 Direktive 2004/18, ki so namenjena izločitvi družb, ki so bile bodisi obsojene bodisi vpletene v nezakonite dejavnosti, kakršne so goljufija, korupcija, podkupovanje in neprofesionalno obnašanje. Tožeča stranka navaja, da je v obravnavanem primeru uspešni ponudnik priznal svojo vpletenost v zgoraj navedenih dejavnostih in bil obsojen pred nemškimi sodišči.

Nazadnje tožeča stranka tudi trdi, da je tožena stranka storila več napak pri presoji v zvezi z obema sklopoma in glede kakovosti ponudnikove ponudbe za celostno upravljanje storitve, naročanja storitev in zagotavljanja storitev, kot tudi ponudnikove tehnične ponudbe na področju sklopov.

(<sup>1</sup>) Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti (UL L 248, str. 1).

(<sup>2</sup>) Direktiva 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (UL L 134, str. 114).

## Tožba, vložena 17. junija 2009 — Région Wallonne proti Komisiji

(Zadeva T-237/09)

(2009/C 193/43)

Jezik postopka: francoščina

### Stranki

Tožeča stranka: Région Wallonne (zastopniki: J.-M. De Backer, A. Lepière, I. S. Brouhns, odvetniki)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

### Predlogi tožeče stranke

- Odločbo Komisije z dne 27. marca 2009 o belgijskem državnem načrtu razdelitve pravic, v delu v katerem s to odločbo niso dodeljene pravice za napravo št. 116 za obdobje 2008 — 2012 naj se razglasi za nično in naj se omogoči dodelitev v letnih zneskih v skladu s prilogo Va k NNR;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

### Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka zahteva razglasitev ničnosti Odločbe Komisije z dne 27. marca 2009 o nacionalnem načrtu razdelitve pravic do emisije toplogrednih plinov, ki ga je za obdobje od 2008 do 2012 priglasila Belgija, s katero je Komisija zavrnila popravek v tabeli „državni načrt razdelitve pravic“ o dodelitvi pravic napravi št. 116.

Tožeča stranka v utemeljitev svoje tožbe navaja štiri tožbene razloge:

- kršitev člena 44(2) Uredbe Komisije (ES) št. 2216/2004 (<sup>1</sup>) v delu v katerem se Komisija sklicuje na razloge, ki niso določeni v upošteveni določbi;
- kršitev obveznosti obrazložitve izpodbijane odločbe, kar ne omogoča ugotovitve zakaj popravek v tabeli „državni načrt razdelitve pravic“ Belgije v zvezi z napravo št. 116 ne temelji na nacionalnem načrtu razdelitve pravic do emisije toplogrednih plinov, ki ga je priglasila Belgija in ga je predhodno potrdila Komisija;
- kršitev načela pravne varnosti in zaupanja v pravo v delu v katerem naj bi bila izpodbijana določba v nasprotju z nacionalnim načrtom razdelitve pravic do emisije toplogrednih plinov, ki ga je potrdila Komisija;
- kršitev načela lojalnosti Skupnosti in dobrega upravljanja, s tem ko je Komisija sprejela Odločbo, ki je v nasprotju s prvo odločbo, sprejeto šest mesecev pred tem.

(<sup>1</sup>) Uredba Komisije (ES) št. 2216/2004 z dne 21. decembra 2004 za standardiziran in zavarovan sistem registrov v skladu z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Odločbo 280/2004/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 386, str. 1).